

مندالیی و فەلسەفە

رێتواری سیوھیلی¹

پرسیارەکانی فەلسەفە ھەرچیھە ک بن، جۆریکن لە چالاکی و پرسیاری مرۆفیککی کاملی عاقل و ژیرن بەرۆحیککی مندالانەو. دەمەویت لەم بەشەدا ھەندئ سەرنج لەم بارەھەو بەخەمە روو، بەلام لە پەبوھندی بە دوو بەشی پیشووترەو و بەئامانجی وتووێژی دیکە لە بەشی داھاتوودا.

خەسلەتی جەوھەریانە فەلسەفە، بریتییە لە خۆشەویستی بۆ زانین، ئەو چالاکییە جەوھەرە کە لەسەر خۆشویستی زانینەو بیت، چالاکییە کە لە ھەولێ فراوانکردنی مەودا بەرتەسکەکان، کردنەوھی گریکوپەرەکان و گۆرینەوھی تاکرەھەندیایە بە فرەھەندی. لێرەدایە مندالیی و فەلسەفە، بۆ ھەمیشە دەبنە ھاوسەفری یە کتری. لە مندالییدا گومان و پرسیار و گەران بەدوای وەلامدا بەرجەستەترین دۆخی ئاسایی و سرووستین. خۆشەویستی مندالیی بۆ گەرەبوو و فراوانکردنی دنیای خۆی، بەلکیشی دەکەن بۆ گەرانی بەردەوام بەدوای پرسیار و رەواندنەوھی گومانەکانیدا. ھیچ شتی نییە مندالیی لەم گەران و عەودالبوونە پاشگەز بکاتەو، چونکە ئەو، وێرای ئەوھی کەلتوواریکی مندالکوژی پیوستە، کە تیایدا و بەھۆیەو، دەست دەخەرتە دنیای مندالەو و مندالیی سەرکوت دەکات، ئاواش دژی سروشتی قوناغی مندالیانە فەلسەفە، کە ئەگەر نەتوانیت لەو قوناغەدا خۆی دەربەرێ و خۆی بناسی و بەینیتە دی، بە پیوست لە قوناغەکانی دیکە تەمەندا لە ھەولێ خۆ دەربەرین و خۆ بەدەینتاندا دەبیت و بە ئاسانی دەستی لێنەگەرن، چونکە ئەگەر ئەو کارە بکا ئەو لەگەڵ ناخی خۆیدا دووچاری ناکوکی و دزایەتی دەبیت و مرۆفیککی ناکام و ناھۆمید و برابەخۆنەبووی لێدەرەدەچی.

لینگەرین بەمجۆرە خوارەو سەرەتای حەکایەتی مندالیی مرۆف و فەلسەفە دابمەزرتین. داستانبیژانی دنیادیدە و بە ئەزموون و حەکیم گوتیانە: کاتی بۆ دوای دواو و تا دوورەدەستترین شویتی ناو خەیاڵ بروانین، دەبینین لە سەرەتای سەرەتاو جیھانیکی پەر تەمومز ھەو و مرۆف لەو کاتەو و لەناو ئەو تەمومزی بەرەبەیانێ میژووووە بەدیار دەکەوێ، کە ھیدی ھیدی بۆی ئاشکرا دەبیت ئەو بێر دەکاتەو، یان دەتوانی بێر بکاتەو. یان راستتر وایە بلێین مرۆف لەو کاتەو لە میژوودا بەدیار دەکەوێ، کە بێر دەکاتەو لەوھی ئەو بوونەوھریکی بێر کەرەوھە. کەمی پێش ئەو رووداو و تۆزقالی بەر لەوھی تەمە کە بەتەواوی برەوتتەو (پشتبەستوو بە ھەموو ئەو راستیانە تا ئیستا دەیانزانین)، مرۆف لەناو دنیای ئەفسانە و نەریت و باوەرداریدا دەژیا، کە ھەموو ئەمانەش ژیانی باو و باپیرانی ئێمەیان راپێچ دەکردە ناو ژیانیکی بەکۆمەلی و دەیکردنە خواوھی یادەوھری و کۆنەستیکی بەکۆمەلی. بەلام بێگومان ئەمە ھەر تەنیا کەمی لەپێش رەوینەوھی تەمومزە کەو رەوینەداو، بەلکو مرۆفایەتی ماوھەکی دوور و درێژ لەناو ھەمان ژیانی کۆنەستانە خۆیدا ماوھتەو و ژیانی کۆنەستی چوارچۆھی بوونی ئەوھی دەستیشان کردوو. ئەوھی لێرەدا مەبەستی منە دەستیشانکردنی وردی کاتیک و رۆژیک و سەدەیک نییە کە تیایدا مرۆف لە میژوودا بەدیار دەکەوێ، بەلکو تەنیا نامازەدانە بە قوناغی گۆرانکاری و ساتەوختی رەوینەوھی تەمومزە کە و دەستپێکردنی ژیانیکی ئاگایانە و ھۆشیارانە فەلسەفە. ژیانیکی، کە تیایدا مرۆف بۆخۆی دەست بە بێر کردنەو دەکات، دەزانێ کە ئەو بێر دەکاتەو و دەشزانێ ئەوھی بیری لێدەکاتەو شتیکی لە دەرەوھی خۆی.

¹ ئەم بابەتە دوو بەشە لە کتیبی «ترسان لە فەلسەفە، دەزگە تۆزینەو و بلاوکردنەوھی موکریانی 2008، کوردستان ھەولیر» و بابەتی سێھەمیش بریتییە لە بەشیک لە کتیبی «فەنتازیزی خواردن، چاپ و بلاوکردنەوھی دەزگە خەندان، چاپی 2006، سلێمانی»

له دريژهي حه كايه ته كه ماندا دهشتوانين شه وهش بلين: شه كاته ي مروفت ده زانيت شه و تاكه كه سيكي بير كه ره وهيه، شه زمونكه ره، خاوه ن ياده وه ريه، پلاندانه ر و بهرنامه دانهره، شه و جهان له بهر ده مي شه مروفتدا ده بيته پانتاييه ك بو گهران و عه و ال بوون، كه ده بي ليبيكو لريته وه. ليره وه مروفت ده بيته بونه وه ريكي تويزهر. تويزينه وه ده بيته به شيك له چالاكيه كاني شه، تويزينه وه ده بيته خودي ژيانكردنيكي مرويانه.

ئيدي مروفت فهيله سووف سه ره له ده دات و شه و يش هر كه زماني ده پزي، به و جوړه ي شه رسنو گو تويه تي، دپته ئاخافتن «شه ژيانه ي تويزينه وه ي لينه كرابي، شاياني شه زمونكردن نييه».

هر شه مروفتيه دواچار ده پرسى: بوچي شته كان به و جوړه رووده دن كه روو ده دن؟

شه پرسيا ره شه ده لاله ت له سه رسوورمانيكي بونيادي، له لاي مروفت ده كات و شه سه رسوورمانه شه ده يه وي و پيوسته وه لام بدرپته وه. مروفت له و كاته وه

ده يه وي بزانيت و خو شه ويستي بو زانين ده بيته به شي له چالاكيي مروفتانه، ئيتر مروفت ناتواني ئارام بيت و ده يه وي بزانيت و زانينه كهي له بواري پراكتيكي دا به كار به يني. به مجوره شه ناسيني سرووشي ده ورو بهر گه شه ده كات و بهر ده ستي و له پاشانيدا هدي هدي ده بيته هاندر بو دروستووني ته كنيكي سه ره تاي، هه موو شه مش له و روانگه به وه، كه ئاخو چون زانين له بواري كرده يدا ده توانيت خزمه تي شه ژيانه بكات، كه شايسته ي ژياني مرويه؟ بيگومان شه مش رووينه ده دا شه گهر جهاني دهره كي كاريگه ريه نه كرايه ته سه ر مروفت و شه گهر مروفت نه يزانيا كه قابيلي كارتيكردنه و به مش بوي دهره كه وي كه شه بوونه وه ريكي نه گوړ و وه ستاو و ره قهه لاتوو نييه، به لكو شه ده گوړي، جموجول ده كات و له يه ك چوارچيوه دا نامينيته وه.

هاوكات به م ره وتي گه شه كردن و هاوته ريبيش به وه، له دريژهي حه كايه ته كه ماندا دوو شتي ديكه شه روويانداوه: وه كو گوتمان سه ره تا هزيكي كاريكه ر له دهره ورا دپت و كاريگه ريه ده كاته سه ر ناخ و ناوه وه ي مروفت، پاشانيد مروفت هه سته كات، كه شتيكيش له ناوه وه و ناخيدايه و ده يه وي بيته دهره وه و خوي دهره بري. شه مش شه شته يه، كه له گوراني و ئاوازه كان و له سه ما و جادوو ه كاندا، له ويته ي سه ر ديواري شه شكه وت و پاشماوه كاندا، خوي دهره بري و به شيويه كي گشتي ئيمه يني ده لين: هونه ر و پيشتر له باره يه وه دوايين.

شه مه رووداوي يه كه م بوو.

روداوي دووهم، به يوه نديي هه يه به خودي بير كردنه وه و گه شه كردنه وه. له يه كه م قوناعي كو ربه يي هو شياري و ئاگاييه وه، بير كردنه وه و هزرين خوي له ريگه ي هزار به هزاره كاني دهره بري ته جريديانه، له تيبيكردنه سه ره تاييه كان و هه لوه سته وه رگرتنه ساده كاني مروفت وه، ئاشكرا ده كات. مروفت له يه كه مين رامانه كانييه وه، له يه كه مين سه رسوورمان و خورپه و په رده هه لدا نه وه و ئاشكرا كردنه كانييه وه، له وه ي كو ليوه ته وه، ئاخو بير كردنه وه چونه و شه چون بيرده كاته وه و ئايا ياساگه ليك هه ن فيرمان بكه ن چون بير بكه ينه وه؟ شه گهر نين، ئايا ناييت له هه ولي به ره مه ينياندا بين؟ به مجوره شه له گه ل يه كه مين هه نكاوي مروفتدا بو پرسيا ر كردن، هه موو شه و كيشه كونترولنه كراوانه سه ره له ده دن، كه به يوه نديان به پرسيا ر كردن خويه وه هه يه. له و كاته شه وه، شه چالاكيه ي مروفت، كه تاييدا به هويه وه پرسيا ر ده كات، بينده گو تري: فيلوسوفيا، خو شه ويستي بو زانين.

به يي شه وه ي بمانه وي، (به لام ري تيده چي وا بكه ويته وه)، كه شته كان زور ساده بكه ينه وه، ده توانين بلين: دواي ره وينه وه ي ته مومزه كه و رزگار بوون له قوناعي نا هوشيا ري به كومه لي، ميژووي هو شياري مروفت له قوناعي سه ره تايي خويدا سي ره وت و ئاراسته ي خوده ربرين و زمانيزان له خوي ده گري، كه هه ريه كه يان و هه مووشيان بينكه وه ده بنه بنه ما بو كه لتوور و شارستانيه تي هه نوو كه يي مروفتايه تي و شه وانيدش برتتين له: فه لسه فه، زانست و هونه ر.

ئەم سى ئاراستە و رەوتە، دەستىشانی گۆرانكارىيەك دەكەن لە رېرەوى گەشەى رەگەزىيى مەروئىدا لە ميانەى تېپەرىنى سەردەمەكاندا، كە پىيدەگوتى «فيلوگىنى» و ئەوش سەردەمىكە تىپىدا مەروئى لە قۇناغى ناھوشيارىيى بە كۆمەلىيەو دەپەرتەو بە ھوشيارىيى بە كۆمەلى. بەلام ئەگەر لە روانگەى ئەو زانىارىيە گشتيانەى دەيانزانين و بۆ درىزەدان بە حەكايەتەكەمان، تەماشاي گەشەكردنى تاكەكەسيانەى مەروئىش بکەين، واتە لە روانگەى «ئۆتۆگىنى» بەو، سەرمان دەسوورمى لەوھى چ لىكچوونىك ھەيە لە نيوان گەشەى رەگەزىانەى مەروئى و گەشەى تاكەكەسيانەيدا!.

مندال لە دوو بۆ سى سالى يەكەمى تەمەنىدا، بەشپۆھەكى گشتى، نائاگايانە ھەلسوكەوت و جموجوول دەكات و خۆى دەردەبرى. بەشپۆھەكى گشتى ئەو تەنيا لە كۆتايەكانى ئەو تەمەندايە، كە زمان بەشپۆھەكى سەرسوورھىنەر لەلای مندال گەشە دەكات و بەكار دەھىنرى و خەون و ویتاكردن و بىرۆكەكان دەردەبرى و تەعبىريان لىدەكات. ئالپەدایە دەكرى پىرسين: ئايا ئەو حەكايەت و ئەفسانە و چىرۆكەكان دنياى مندال فراواندەكەن، ياخود ئەو تەنيا وشەكانى زمانن دەبنە دەربرى ئەو شتانەى كە مندال پىشتر زانىونى؟

لەپاش ئەو قۇناغە و لە دەوروبەرى كۆتايى تەمەنى سى سالاندا عەودالپوونى مندال بە دواى ناسىنى جىھاندا بەشپۆھەكى جىدىتر دەست پىدەكات و لە دۆخى سەرسوورمان و تىبىنىكردنەو، دەكەوتتە دۆخى پىساركردن. پىسار سەبارەت بە ھەموو شتى لەنيوان زەوى و ئاسماندا و لىرەشەو ھەيما تىر شت شوين بە مانادارترين و قوولترين شت چۆل دەكات! سەرسوورمان و عەودالپوون، ھىچ سنوورى ناسى و ھىچ شتى نىە خۆى لە دەسلاتى پىسار رزگار بكات. ھەر ئالپەشدايە و لەم قۇناغەدا كە چالاكىيەكانى ھەك گۆرانىگوتن و ورتە ورتىكردن، لەبەرخۆھە قسەكردن و يارىي و ویتەكردن، سەما و ھەر جوولەبەكى دىكەى جەستەيى و لاسايىكردنەو، بە چىرى دەستپىدەكەن. ئەگەر مندال لەم قۇناغەدا نەچەپىنرى و سەركوت نەكرى (ئەمەش بەو دەپى، كە گەورەكان زۆر دەست نەخەنە دنياى مندالەكانەو)، بەلكو رىنومايى بكرى و پشيوانى لىبكرى و بوارى خۆ دەربىنى بۆ برەخسى و لە جىاتى سزادان و تەرىقكردنەو و رووشكاندن، پاداش بكرى و ھاندىرى و گفتوگوى لەگەلا بكرى، ئەو ھەرخوا دەزانى مندال چەندىن شىوازي خۆدەربىر دەدۆزىتەو.

دواى ئەم قسانە ئايا زۆرمان گوتووه، ئەگەر بلىين: مندال لە سەرھەتاي قۇناغى زىانى ئاگايانەى خۆيدا، لەو كاتەو كە زمانى دەپزى و دىتە گو (لە راستىدا پزان جوانترين تەعبىرە لەم بارودۆخە كە زمانەكەمان خستوتىيە بەردەستمان)، ئەو راستىيە ئاشكرا دەكات، كە ئەو پىويستى بە فەلسەفە و زانست و ھونەر ھەيە؟ ئايا لەو قۇناغەدا، دواى پىويستىە بايولۆژىيەكان، ئەو پىويستىانەى باسيان كرا، لە ھەر پىويستىەكى دى گرنگتر نين؟!

پىگومان بەھۆى ئەم كورتە بەراووردكردنە سادەبەو نامەوئ ئەو بلىيم، كە رەوتى گەشەكردنى رەگەزىانەى مەروئى «فيلوگىنى» لە رەوتى گەشەكردنى تاكەكەسيانەى مەروئىشدا «ئۆتۆگىنى»، ھەكو خۆى دووبارە دەبىتەو. ياخود مادام ئەويان بەوجۆرە بوو، ئەمىشيان بەشپۆھەكى ناچارىانەى جەبرىانە، بەمجۆرە دەبىت، چونكە ھىچ ياسايەك نىيە ئەمە بسەلمىنى. بەلام لە سەرووى ھەموو زانىارىانەى دەيانزانين و وپراى ئەو راستىانەى لە سەرچاوە زانستىيەكاندا ئامازەيان پىدراو، ئەو ئەزموونى ھاوبەشى مەروئىيەتى بە ئاشكرا پىمان دەلىت:

رەگەزى مەروئى بەوجۆرە گەشەى كروو و ئەوش قۇناغەكان و چۆنىتى گەشەكردنەكى بوون. بۆيە لەسەر بنەماى ئەم لىكدانەوانەو ھەيە دەتوانين بلىين: فەلسەفە بەشكى سروسشە لە زيان و بىر كرنەوھى ھەر مەروئىك، ئەگەرچى كەمن ئەو مەروئىيە بەھوشيارىيەو ئاگايان لەم پەيوەندىە ھەبىت، يان بىيانەويت بىر كرنەوھەكانى خۆيان بە بىر كرنەوھى فەلسەفى ناوژەد بکەن. (ئەمەش لەبەرئەوھى ئەوانەى بەناوى مامۇستايەتى و پىسپورايەتى فەلسەفەيەو خۆيان دەناسىن، سانسورىكى ئەوتۆ دەخەنە سەر تاكەكەس، كە بە ھىچ جۆرى نەتوانىت خۆى ھەك

بیر که ره‌وه‌یه ک پیتاسه بکات، به‌لام له لابه‌لای هزر و لیکدانه‌وه‌کانی ههر تاکیندا هه‌ناسه‌ی فهلسه‌فیانه به‌شیکه له هزری ههر مرۆفیک، که بیر له ژبانی خۆی و ده‌وربه‌ری ده‌کاته‌وه.

پرسیارگه‌لی وه‌ک:

ئایا یه‌زدان، خودا یان ئافه‌ریده‌گار بوونی هه‌یه؟

ئایا چۆن دروست ده‌بین و چۆن له‌دایک ده‌بین و له پاش مردن چیمان به‌سه‌ر دیت؟

ئایا ژبان به‌مجۆره‌ی ئیستای به‌رده‌وام ده‌بیت؟

ئایا یاسایه‌کی ئه‌خلاقانه‌ی جیهانی له ئارادایه، که ژبانمان به‌رپۆه‌بات، یاخود پێویسته مرۆف بۆ خۆی بریار بدات ژبانی ئه‌و له‌سه‌ر چ پرنسیبیک بروات؟

هه‌موو ئه‌مانه‌ی پرسیاری ساده‌ی ههر مرۆفیک و له هه‌مان کاتیشدا پرسیارن له چوارچێوه‌ی بیرکردنه‌وه‌یه‌کی فهلسه‌فیانه‌دا. ئه‌وه‌ی که یۆنانیه‌ دیرینه‌کانی وه‌ها لیکرد تاكو پرسیاره‌کانیان بکه‌ن، بریتی بوو له شویتنگۆر کینی ئه‌وان و سه‌فه‌ره به‌رده‌وامه‌کانیان. ههر سه‌فه‌ر و گه‌ران و عه‌ودالبوونیش، تا که مرۆف به‌ره‌و پرسیارکردن هان ده‌دات. به‌م مانایه‌ش یۆنانیه‌ کۆنه‌کان توانیان له ههر میلیله‌تیکه‌ی دیکه زیاتر ده‌برێ قوناغی مندالیی خۆیان بن و پرسیاره‌کانی ئه‌و قوناغه، له‌ناو فهلسه‌فه و زانست و هونه‌ردا به‌رجه‌سته بکه‌ن، ئه‌ویش به‌هۆی ئه‌و پرسیارانه‌ی له میانه‌ی سه‌فه‌ره‌ی رۆحی و مه‌عنه‌ویه‌کانی خۆیان و عه‌ودالبوونیان به‌ دوا‌ی تیگه‌یشتندا، کردیان.

یۆنانیه‌ کۆنه‌کان له‌و روه‌وه، که تا که میلیله‌تیکن له دنیای دیریندا تا ئه‌ندازه‌یه‌کی زۆر چه‌پاندنی سیکسی و ترسی قسه‌کردنیان نه‌بووه، توانیویه‌ و ریگه‌یان به‌خۆپاندانه‌ پرسیار له هه‌مووشتی بکه‌ن و هه‌مووشتی بۆ ئه‌وان جیگه‌ی تیرامان بیت. ئه‌م خاله‌ ئه‌وه‌شمان بۆ ئاشکرا ده‌کات، که چه‌پاندنی سیکسی و ترس له خۆده‌برین دوو ریگری سه‌ره‌کین له‌به‌رده‌م ههر مرۆف و نه‌ته‌وه‌یه‌کدا، که بیه‌وی ببیته‌ خاوه‌نی که‌لتووریکه‌ی فهلسه‌فی و فیلسوفیا بکاته‌ شوێزیکه‌ی ژبانکردن. چونکه، بۆ بیرکردنه‌وه‌ی فهلسه‌فی، ئازادی مه‌رجیکه‌ی هه‌ره‌ بنه‌ماییه، چ له ئاسته‌ تا که‌سه‌ی و چ له ئاسته‌ ره‌گه‌زییه‌که‌ی ژبانی مرۆییدا.

ئازادی بلیتی سه‌فه‌رکردن و شویتنگۆرکێ و خۆتازه‌کردنه‌وه و متمانه‌ به‌خۆبوون ده‌داته مرۆف.

گه‌ران و عه‌ودالبوون وا له مرۆف ده‌کا له‌و چوارچێوه‌یه‌ رزگاری بێ، که ژبانی ئه‌و تیایدا چه‌قی به‌ستوه و هانی ده‌دات خه‌لکانی دیکه بناسی و خۆی له‌گه‌ل ئه‌وانی تردا به‌راورد بکات. پاشانیش ده‌یخاته‌ سه‌ر ئه‌و برۆیه‌ی پرسیار له‌خۆی بکات:

ئاخۆ تیگه‌یشتنه‌کانی خۆی راستترن له‌ هی خه‌لکانی تر؟

ئاخۆ ئیمه له‌ ئه‌وانیتر پاک‌ترین؟

ئایا ده‌کرێ ئیمه زیاتر له‌ سه‌ر حه‌ق بێن و ئه‌وان که‌متر؟

بۆ ئه‌وه‌ی مرۆف ئه‌م جۆره‌ پرسیارانه‌ بکات، هه‌چ پێویست ناکات سه‌فه‌ر بۆ ولاتیکی دوور بکات و تیکه‌ل به‌ که‌لتووریکه‌ی دیکه‌ بیت. ئه‌م پرسیارانه‌ پرسیارن له‌گه‌ل گه‌وره‌بووندا سه‌ره‌له‌ده‌ن، به‌تایبه‌تیش کاتی مرۆف خۆی له‌گه‌ل دایک و باوک و مامۆستا و که‌سانی له‌خۆی به‌ته‌مه‌تردا به‌راورد ده‌کات. ئه‌و دایک و باوک و که‌سانه‌ی رۆژگاری نمونه‌ی به‌رده‌می ژبانی ئیمه‌ بوون و ئه‌و شته‌ی له‌وانه‌وه‌ ده‌مانیبست به‌ شتیکی ئاسایی و سرووشتی وه‌رمان ده‌گرت و پیمانابوو سه‌باره‌ت به‌ چۆنایه‌تی ژبانکردن، ته‌نیا حه‌قیقه‌تیکه‌ی نکۆلی لینه‌کراوه.

به‌لام ئه‌وه‌ شتیکی ئاشکرایه مرۆف له‌ قوناغیکه‌ی دیکه‌ی ته‌مه‌نیدا، یان سه‌فه‌ره‌که‌یدا، پاش ئه‌وه‌ی له‌ ناو ته‌مومژ دیته‌ ده‌روه، بۆی ده‌رده‌که‌وی:

پێویسته‌ فیری ئه‌وه‌بێی ژبانی خۆی بژی و که‌می بیر له‌و ریگایانه‌ بکاته‌وه‌ که پێویسته‌ بۆ گه‌یشتن به‌ ئامانجه‌کانی بیانگریته‌ به‌ر. لیره‌وه‌ ئیدی ههر ئه‌وه‌ به‌س نییه‌ بزانیان دایکوباوک و که‌سانی به‌ئه‌زموون چی ده‌لێن و چۆن ژباون و

بروایان به چی هه بووه؛ به لکو ده مانه وی ئه و شتانه ی گویمان لیان ده بیته، سه لمینراویش بن. ده مانه ویته بۆ خۆمان لیان تیگه یین و راستی و هه له یان شی بکه ینه وه و بشتوانین له بهرده م ئه وانیترا بهرگریان لیبکه یین. مرۆف له م قوناغه دا، شه قاوی له ژيانی بایلوژی، بۆماوه یی و په یوه ندییه سۆزگه راکانی دوور ده که ویته وه و گه ره کیه تی ژيانیکی ئه قلانی بژی، که بۆخوی تیایدا بریار بدات. ژيانی، که مه کی خۆی له کۆت و بهنده کانی نه ریت رزگار کردی و که لتوواریکی تابهت به خۆی تیدا به ره مه بهینی، که توانای بهرپرسیاریتی هه لگرتی ئه نجامی ئه و بریارانه ی هه بیته، که بۆخوی ده یاندا.

ئهم مرۆفه هه مان مرۆفه، که پتویستی به وه په قسانی بۆ بکه یین، به لام پیخۆش نییه ئامۆزگاری بکه یین. گرنکه له گه لیدا بیربکه ینه وه، به لام قه بوولی نییه له جیاتی ئه و بریار بدیهین. گویمان لیده گری، به لام مه رج نییه به گویمان بکات و که به قسه یی نه کردین، تاوانیکی نه کردوو. ئه و بۆخوی دوایر دات و هه ر بۆخۆشی بهرپرسیاره له ئه نجامی بریاره کانی و ئیمه ش پتویسته ریزی بگرین. بینگومان مه رج نییه په که م هاندهری فه لسه فاندنی مرۆف له ئه نجامی ورده ناکۆکیه کانه وه له گه ل دایکوباوک و که سانی له خۆی گه وره تر، سه ر هه لیدات. تیرامان و وردبوونه وه، به شیکه له سه روشتی هه ر مرۆفیک. ئه وه له چاره نووسی هه ر مرۆفیکدایه دووباره بیر له هه نگاوه کانی بکاته وه. بنۆرپته ئه وه ی که رابردوو و هه لویسته له سه ر ئه و بارودۆخ و شتانه بکات، که خوی پیوه گرتوو و بیانه وه ده فی به ستوو.

له ژيانی هه ر مرۆفیکدا، هه ندی بنه مای سه ره کی هه ن که به شیوه په کی شاره وه له پشت گشت بۆچوو و بیرکره وه و ره فاره کانمانه وه رۆلیان هه یه له پیکهتانی که سابه تی و خودیتی ئیمه دا: زانین، هوشیاری، ئازادی، چاکه و خراپه، جوانی، دزیوی، سه سوودی، لیبوورده یی، دادوه ری، راستگۆیی، که رامهت و ویزدان و ... هتد. ئه مانه هه ندی له و بنه ما سه ره کیه شاراوانه که هه میشه هه ن، به لام دیار نین و که چی له بریار و ره فته ر و بۆچوو نه کانی ئیمه دا رۆلیکی گرنگیان هه یه. ساته وه ختی فه لسه فاندن، ئه و ساته وه خته په که ئیمه تیایدا ئه و بنه ما شاراوانه ده خه ینه کار و تاقییان ده که ینه وه. هه ندیکیان له و تاقیکردنه وه یه دا کیشه مان بۆ دروست ده که ن و ده بی خۆمانیان لیدوو به خه ینه وه و وه ک ته پوتۆزیکي نیشتوو له خۆمانیان به ته کینین. هه ندیکیان بهرچا و روونمان ده که ن و شتی تازه ترمان بۆ ئاشکرا ده که ن. لیره دایه بۆمان ده رده که وی: ئه وه ی بۆ ئیمه ئازادییه بۆ ئه وانیتر سته مه و ناکرئ ئیمه له سه ر حسابی ئه وانیتر ئازاد یین. ئه وه ی به لای ئیمه وه چاکه یه، بۆی هه یه به لای ئه وانیتره وه خراپه بیته و ناتوانین به رده وامبیین له ستایش کردنی شتیکدا، که به لای ئه وانیتره وه شایانی ستایشکردن نییه. ئه وه ی بۆ ئیمه که رامه ته، خه لکیت به لووتبه رزی تیده گات و به و جۆره .. گرنکه له وه دایه ئیمه بتوانین ده ست له و بنه مایانه هه لبگرین و گۆران له خۆماندا دروستبکه یین و هه موو ئه مانه ش په یوه ندییان به ساته وه خته فه لسه فییه کانی ژيانی مرۆفه وه هه یه.

که واته فه لسه فه ئه و جۆره په له بیرکردنه وه و پرسیار و تیرامان که وزه ی گۆرانکاریمان پیده به خشیته و ئه و مرۆفه ش که بیه ویته گۆران له خۆیدا دروست بکات، فه لسه فیانه بیرده کاته وه و له هه مانکاتیشدا ئومیده وه رانه ده ژی، چونکه له پشت هه ر پرسیاریک و خواستیکه وه بۆ گۆران، ئومیدیکیش هه یه به وه ی که «داهاتوو په ک» هه یه ئه و گۆرانه تیایدا روو ده دات. به م مانایه ش فه لسه فه، وانه ی تیگه یشتنه له ژیان و وانه ی دروستکردنی داهاتوو. مرۆفی که خۆشه ویستی هه یه بۆ زانین، به واته ی مرۆفی ده یه وی داهاتوو بکاته ئه و شوینه ی بۆخوی تیایدا به بابته ی خۆشه ویستییه که ی ده گات که زانینه، چونکه زانین هه میشه په یوه سته به زه منه ی داهاتوو وه. سوکرات کاتی گوتبوی:

«جیاوازی من و که سانی دی ئه وه یه: من ده زانم که نه زانم، به لام ئه وانیتر نازان نه زانم» ریک و راست ئامازه ی به عه ودایی خۆی کردبوو به دوا ی بابته ی خۆشه ویستییه که یدا که زانینه و له داهاتوودا پیده گات و بۆ ئه مه ش ئه و به رده وام له سه فه ردایه، له کاتیکدا ئه وانیتر له ناو ئیستای خۆیاندا سه قامگیر و ده سته وه ستان ده میننه وه که پره له نه زانی.

ليڤرە، ئەگەر خۆشەويستى بۇ زانين (فيلۇسۇفيا) بىت و پيشەى كەسانىكى عەودال و پىسار كەر بىت، ئەو نەزانى پيشەى ئەو كەسانە، كە دووچارى «فيلۇسۇفيا» بوون و ترسيان لە خۆشەويستى گەرترە لەوہى بتوانن لە ئىستادا ھەنگاويك بەرەو زانين ھەلبىننەو، واتە بەرەو داھاتوو.

ليڤرە پىسار كەردن خەسلەتتىكى مندالانەى مرۇف بىت، بەمەرجى ئەو مندالييە لە خۆماندا نەكوژين. فيلۇسۇفيا لەدايكبووى ئەو ساتەوختەى كە چىدى ھىچ مندالييەك و رۇحىكى مندالانە لە ئىمەدا نەماو، بۇى ھەىە كوشتبىتمان، بۇى ھەىە بەجىي ھىشتىين!

لە راستىشدا ئەوئەندەى پەيوەستە بە زمانى ئىمەو، پىويستە بلىم تپايدا ويستىكى زۆر ھەىە بۇ مندالكوژى و دوورويى لەگەل مندالدا. كاتى رووبەرووى مندالەكان دەبىنەو سەدجار بە قوربان و بەساقەيان دەبىن و رۇمانسىترىن نمونەى پەيوەندى خۆمان و مندالەكان پيشان دەدەين. كاتىكىش مرۇفى رەفتارى دەكات و بەدلمان نييە و دەمانەوى تەرىقى بکەينەو و بىشكىنن، پىدەلىين: كارىكى مندالانە و بىئەقلانەى كەردوو. ليڤرەشدا مندالى و «بى ئەقلى» و «كەم ئەقلى» يەكسانكراون و گەرە سەنتەرى دەسەلاتى خۆى بەسەر قۇناغى مندالدا سەپاندوو. ئەمە جگە لەوہى ئىمە بەچاوى مشەخۆر و بارگرانى تەماشاي مندالەكان دەكەين و زۆرچاران گويمان لىدەبىت، كە داىكان و باوكان بەجۆرى رووبەرووى مندالەكانيان دەبنەو، كە گوايە ئەوان بار و ئەركن بەسەريانەو و ھەرچىيەك باوكان و داىكان دەيكەن، لەبەر خاترى مندالەكانيانە.

بىنگومان ئەمجۆرە روو بە رووبونەوہى مندال، جگە لەوہى بەرھەمەنتەرى كەلتوورىكى مندالكوژە، (بەتاييەتى لە ئاستى ساىكولوژىدا مندال ناچار دەكات بەخۆيدا بشكىتەو و ھەست بەگوناھ بكات)، ئاواش خزمەت بە زەينىيەتتىك دەكات كە فيلۇسۇفياى ھەىە. ليڤرەشەو كەلتوورى مندالكوژى و ئامادەى زەينىيەتى فيلۇسۇفيا، تەواو كەرى يەكترين؛ بەتاييەتى ئەگەر زانيمان فەلسەفە و ھونەر و زانست، چ لە ئاستى گەشەى رەگەزبانەى مرۇف و چ لە ئاستى گەشەى تاكەكەسيانەى مرۇفدا، دەر كەوتەى قۇناغى مندالين و ئەگەر مندالييشمان لە مرۇفدا بە كەم گرت، يان سووكايەتيمان پىكرد، ياخود كوشتمان، ئەو ھەم فيلۇسۇفيا و ھەم ترس لە جوانى و ھەم ترس لە زانستمان كەردۆتە بەشى لە كاراكتەرى ئەو مرۇفە. ئەمەش بە ماناي ئەوہى ھەر لەسەرەتاو رىمانگرتوو لەوہى ئەو بىتە ھىكمەتدۆست و

زانستپيشه و جوانيناس. كۆمىديا كه له وهدايه، كه سيستمى پهروه ردهيى ئيمه بوخوى به شيكه له و لايه نهى به مجوره
ته ماشاي مندال ده كات و مروقبوونى مندال نابيني و بهرنامهى نيه بو بينا كرده وهى مروفايه تى له ئيمه دا به هوى
گرنگيدان به فلهسه فه و زانست و هونه روه. بگره له ناو ئه و سيستمه دا، فلهسه فه و هونه ر له زمترين ئاستدا مامه له يان
له گه لا ده كرى و زانستپيش ته نيا بو له بهر كردن و تاقي كرده وه كان ده گوتري ته وه نه ك بو بهر مه پتاني زه نيبه تيكي
زانستانه.

له به شيكي ديكه ي زنجيره گوتاره كه ماندا له سهر زه مينه كه لتوور ييه كانى زه نيبه تى فيلوسوفيا دوستم و دريژه به
حه كايه ته كه مان ددهم بو ئه وهى مه به ستي من له ناو نيشانى باسه كه مان ئاشكراتر بي: ترسان له فلهسه فه.

چه پاندنى منداليى:

په رچكر دنه وه و داكوتاندنه وه، قرتاندى و برينه وه و چه ماندنه وه، ئه و زار او و ده ربرينه زورانى ناو زمانى ئيمه ن كه تا
ئه ندازه يه كى زور هاوواتان و بو ره كرده وه و كويړ كرده وه و ريگر يكر دن، له گه شه و ده ركه وتنى شتيك و توانا و
سه ره لدانى جو له و بزافى، به كاريان ده هينين و به هوى مه هاره ت و شاره زايى پشته وهى ئه و ده ربرينه وه، ئه و شتانه
به و جو ره ليده كه ين كه بوخومان مه به ستمان.

كاتى بمانه وي له لقي دارى، گوچان و عه سا دروست بكه ين، ناچار ين به پيى ليوه شاوه يى و ته كنيكي گوچان دروست كردن،
بيانچه ميتينه وه. بزمارى زياده «هه لده كيشين» و «په رچى ده كه ينه وه»، پارچه ئاسن و ته لى بيكه لك «ده قرتينين» و
دره ختى گنده ل و بي به ريش «ده برينه وه». هه موو ئه مانه چالاكيى ناو زيانى كرده يى ئيمه ن و بو ئه نجامدانى ئه و
چالاكيانه ش پيوستيمان به شاره زاييه كى يان رۇشن بيرييه كى پيشه يى هه يه تاكو بتوانين به هو يه وه شته كان به و جو ره
بگوړين كه پيوستن و مه به ستمان. واته ئه و شاره زاييه پيشه ييه يارمه تيمان ددات تا به و جو ره فورم و شيوه به شته كانى
ده ورو بهر مان ببه خشين و وه باريان به نينين كه سووديان ليوه ربگرين و ئامانجى ئيمه به دى به نين.
تا ئيره هيج كيشه يه كمان نيه و ئه گه ر شاره زاييه پيشه ييه كه مان كورتى هينا، ئه و ئامانجه مان له گوړينى فورمى شته كان
ده ستنا كه وي كه مه به ستمانه. ئه گه ر دره ختى دنيا مان برده لاي دارتاشيكي و ئه و دارتاشيكي باش نه بوو، ناتوانى
كورسيه كمان بو دروست بكات كه به دلى خو مان بيت. له م حاله ته دا با شتره دارتاشه كه ددان به كه مته رخه ميبى خويدا
بني و واده ي ئه وه مان پيدا كه جارى داهاتوو، پاش شاره زايى په يدا كردن له دروست كردنى كورسيدا، كورسيه كى باش و
جوان و به سوودى به دلى خو مانمان بو دروست بكات.

ئه گه ر ئه مەى نه كرد، ئه وه ئيمه بو مان هه يه به دارتاشيكي نه شاره زايى له قه له م بده ين و جاريكي ديكه نه چينه وه بو لاي.
به م هه لو يسته شمان دارتاشه كه مان ناچار كرده وه كه به زانينه كانى خويدا له مه ر پيشه كه يه وه، بچيته وه، چونكه به هه ر حال،
ئه و نايه وي ت خه سله تى نه شاره زايى بچيته پال ناوه كه ي. خو ئه گه ر ئه مە شى به لاهه گرنگ نه بوو، ماناي وايه ئه و هه ر له
بنه ماوه دارتاش نيه، چونكه دارتاشى راسته قينه به لايه وه گرنگه خه لك به خاوه ن پيشه يه كى باش ناوى ببه ن.

ئه وهى بو من مه به سته ئه وه يه:

ئايا ئيمه به زانبارى و شاره زايى پيشه ييه وه، به هه مان ليها تووييه وه كه شيوه ده به خشينه شته ماته ر يالييه كان و باريان
ده هينين، ده ستوانين مرو ف و منداله كان پهروه رده بكه ين؟

ئايا به هه مان هيز و ده سه لاته وه كه به كاري ده هينين بو «په رچكر دنه وه و داكوتاندنه وه، په رچاندنه وه و قرتاندى و برينه وه و
چه ماندنه وه» دى دره خت و ئاسن و شته بيگيانه كانى دى تاكو ئه وه يان لى به ره م به نينين كه ده مانه وي ت، بو مان هه يه
رووبه رووى منداليى و منداله كان بيينه وه تا ئه و مرو ف يان لى وه بار به نينين كه ئيمه مه به ستمانه؟

بيگومان نه خير.

هەرگیز شارەزایی و رۆشنیرییه ک که له بواری پیشه‌یدا بۆ کۆنترۆلکردن و شیوه‌به‌خشین و وه‌باره‌یتانی شته بیگیانه‌کان پێویستیمان پێی هه‌یه، بناغه‌یه‌کی باشمان ناداتی بۆ په‌روه‌رده‌کردنی بوونه‌وه‌ریکی خاوه‌ن رۆج و هه‌سته‌وه‌ر. دارتاشیک له‌به‌ر ئه‌وه‌ی دارتاشیکی باشه له پیشه‌که‌یدا، په‌روه‌رده‌کاریکی باش نییه، هه‌روه‌ک چۆن مه‌رج نییه دارتاشیکی خراب له پیشه‌که‌یدا، په‌روه‌رده‌کاریکی خراب بێت. شارەزایی پیشه‌یی و پراکتیکی جیاوازه له رۆشنیری په‌روه‌رده‌یی. به‌لام به‌کاره‌یتانی شارەزایی و رۆشنیری پیشه‌یی بۆ روه‌به‌روه‌بوونه‌وه له‌گه‌ڵ بوونه‌وه‌ری هه‌سته‌وه‌ر، مه‌ترسیداره و له‌وه‌یش مه‌ترسیدارتر ئه‌وه‌یه که له بواری په‌روه‌رده‌یدا په‌روه‌رده‌کاران به هه‌مان نیاگاهه بره‌وانه مندالی و منداله‌کان که دارتاشیک و ئاسنگه‌ریک له بواری پیشه‌یدا ده‌روانه ماته‌ریاله‌کان.

لی‌ره‌وه پرسیار ده‌که‌ین:

ئایا به‌راست، له زه‌ینییه‌تی ئیمه‌ی کورد و له کۆمه‌لگه‌که‌ماندا، چۆن بێر له مندالی و مندال ده‌که‌ینه‌وه؟ تیروانینی باو ئه‌وه‌یه، که پیمان ده‌لی: پێویسته منداله‌کان به باشترین شیوه په‌روه‌رده بکه‌ین. مه‌به‌ستیمان له‌م گوزاره‌یه، وێرایی ئه‌وه‌ی گوتومانه له گه‌رما و سه‌رما و برسیتی و نه‌خۆشی بیانپاریزین، ئه‌وه‌یه بلین: «ته‌رییه‌تیان دابه‌ین، ئاقلیان بکه‌ین و ئه‌وه‌یان لێ به‌رهم به‌یتین که بۆخۆمان ده‌مانه‌وئ».

دارتاشیکیش بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌نجامی کاره‌که‌ی باشی، پێویستی به‌و دارانه هه‌یه، که «نه‌خۆش نه‌بن، گه‌ندله‌ نه‌بووبن، خۆره نه‌یخواردن، پته‌وبن، کلۆر نه‌بن، گریان زۆر نه‌بی و سه‌رما نه‌بیردین و هه‌تاو ره‌شی نه‌کردین و خوار نه‌بوون و ...هتد».

ئه‌وه‌ی که ده‌مانه‌وئ منداله‌کانمان له «گه‌رما و سه‌رما و برسیتی و نه‌خۆشی و مه‌ترسییه‌کانی دی» پاریزین، هه‌مان شته که دارتاشی بۆ داره‌کانی پێویسته ره‌چاویان بکات. ئه‌وه‌ی دارتاش بۆ دار و ئاسنگه‌ر بۆ ئاسن و پیلادروو بۆ چه‌رم به‌باشی ده‌زانن، هه‌مان شته که دار و ئاسن و چه‌رم پێویستیان پێیانه تا‌کو وه‌کو ماته‌ریالیکی باش ئه‌و فۆرمه وه‌رگرن که دارتاش ده‌یه‌وئ و به‌جووره وه‌بارین که ئیمه مه‌به‌ستمانه. دارتاش و ئاسنگه‌ر و پیلادروو، شتیکی زیاده به‌سه‌ر ماته‌ریاله‌کانماندا ناسه‌پین که دژایه‌تی و نا‌کۆک بێت له‌گه‌ڵ سروشتی دارین و ئاسنین و چه‌رمینی خۆماندا.

ئه‌وان بۆ وه‌باره‌یتانی که‌ره‌سته‌ی خاوی پیشه‌که‌یان، پێویسته ئه‌وه بکه‌ن که ده‌یکه‌ن. وه‌لێ کاتی ئیمه‌ وای بێرکه‌ینه‌وه له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ناهیلین منداله‌کانمان برسینان بێ، سه‌رما و گه‌رما لێماندا، نه‌خۆش بکه‌ون و به‌ ئاره‌زووی خۆمان ئاقلیان بکه‌ین و ده‌ستخه‌ینه جیهانه‌که‌یانه‌وه و هتد، ئه‌وه په‌روه‌رده‌مان کردوون، به‌هه‌له‌دا چووین.

مندال به‌وه په‌روه‌رده‌ ناییت که ته‌نیا له روه‌ جه‌سته‌یی و بایۆلۆژییه‌که‌یه‌وه بیری لێکه‌ینه‌وه. ته‌نیا خۆراک و جل و به‌رگ و پاراستن له نه‌خۆشی و پاره بۆ خه‌رج کردن، به‌س نین بۆ په‌روه‌رده‌بوونی مندال. ئه‌گه‌ر له هه‌مان کاتیدا ئه‌و ئیمکانیه‌تانه‌ی بۆ مندالیان ده‌ره‌خسین، نه‌چنه خزمه‌ت تیگه‌یشتنیکه‌وه له‌سه‌ر مندال و مندالی، وه‌ک ره‌هه‌ندیکی رۆحی و ده‌روونی مرۆف.

زۆرن ئه‌و دایک و باو‌کانه‌ی گله‌یی له به‌ختی خۆیان ده‌که‌ن له‌ده‌ست منداله «خه‌مۆک و سست و ته‌مه‌له‌کانیان»، چونکه به‌بۆچوونی خۆیان هه‌موو شتیکیان بۆ منداله‌کانیان ده‌سته‌به‌ر کردووه و به‌جۆریکی باش په‌روه‌رده‌یان کردوون، که‌چی ئه‌وان هه‌ر به‌و جۆره‌ن که هه‌ن و دلایان به‌هیچ خۆشنا‌یی.

له راستیدا ئه‌و دایک‌باو‌کانه‌ بۆخۆیان و یستوانه منداله‌کانیان به‌جووره وه‌باره‌یتین و ئاوا خه‌مۆک و سست و ته‌مه‌لیان بکه‌ن، نه‌ک په‌روه‌رده‌یان بکه‌ن.

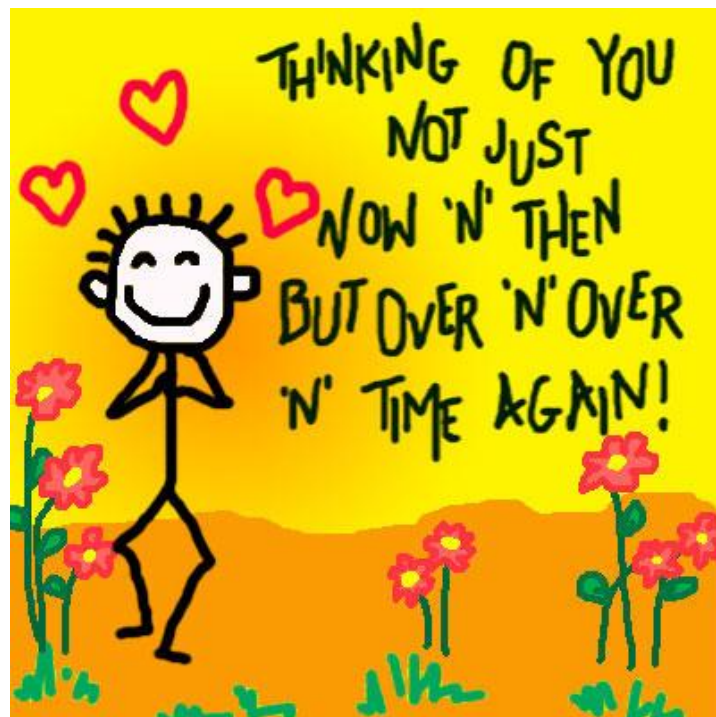
په‌روه‌رده‌کردنی مندال جیا‌یه له بواری ر‌ه‌خساندن بۆ مندالی مندال. په‌روه‌رده‌ی ئیمه له‌سه‌ر ر‌ه‌تکردنه‌وه‌ی مندالییه‌وه کار ده‌کات بۆ به‌رهمه‌یتانی بوونه‌وه‌ری له مندال که زیاتر له‌وه‌ی ئه‌وه‌ی مندال خۆی ده‌یه‌وئ و مندالی پێویستی پێیه‌تی، بوونه‌وه‌ریکه، ئیمه ده‌مانه‌وئ و ئه‌و شته‌ی ئیمه‌ش له مندالمان ده‌وئ به‌ی کوشتنی مندالی و به‌په‌راویزکردنی قۆناغی مندالی مه‌یسه‌ر نای.

سیستەمی پەروردهیی و تیگەیشتنی ئیمە له پەرورده و مندالی، سیستەمی نییه تاییدا رۆحی مندال بینی که پیوستی به ئازادی ههیه: ئازادی قسه کردن، ئازادی خۆ دەربرین و ئازادی پرسیار کردن.

تیگەیشتنی ئیمە له پەرورده کردن، بههه مان پیوه و تیگەیشتنه که ئاسنگه و دارتاش له شته بیگیان و بی فۆرمه کان هه یانه. ئەم تیگەیشتنه وا دهخوای که مندال زوو ناچار بکری دەست له مندالی خۆی ههلبگری و به پیی چه مکه کانی وه ک راستکردنهوه، سزادان، تهریقکردنهوه، هاننه دان و لیپرسینهوه و خۆ تی ههلقورتاندن و قهدهخه کردن گوشار بۆ هینان، ئەو شتهی لی وه بهری، که ئیمە مه به ستمانه، ههروه ک چۆن دارتاش و ئاسنگه ران بۆ دروستکردنی کورسی و قهله ویره ی باش، ناچارن پارچه دار و ئاسنه کان بپرنهوه، بیانچه میننهوه و راستیانیکه نهوه و ... هتد، بۆیه مندال پەرورده کردن جیاوازه له وه بارهینان و به ره مهینانی هه ر شتیکی دیکه: نووسینگه یه کی کومیۆته ر ده که ی نه وه و پیوستیمان به وه بارهینانی چند که سانیک هه یه بۆ ئەوهی ئه رکه کان راپه رین، حکومه تی هه ریم پیوستی به وه بارهینانی کادری شاره زا هه یه. پیوسته زانکۆ به وچۆره قوتابییه کان وه بارهینانی که له گه ل ئاستی زانستی دنیا دا یه کسان بیت. له هه موو ئەم گوزاره و دهربرینانه دا قسه ی ئیمه له سه ر وه بارهینان و شاره زایی په یدا کردنی پیشه یی مرۆفه کانه، نه ک پەرورده کردنیان.

ئەو که سانه ی ئیمه بۆ کاروباری نوو سینگه و حکومه ت و له زانکۆدا پیوستیمان پێیانه، پەرورده بوون. خاوه نی که لتوووری رۆحیی و مه عنه وی خویان و ئیمه ناتوانین ده ستکاریان بکه ین؛ وه لی ئیمه هه ندی زانیاری پیشه یی و پسپۆریان ده دینه تا به مه به سته ی شاره زایی له بواریکی تایه تدا وه باریان بهینین. ئەگه ر ئەو شته ی ئیمه مه به ستمانه له مندالدا به ره می بهینین، بۆ نمونه «عاقلی و بیدهنگی و هه لسوکه وتی باش» بیت، ئەوه هه موو ئەمانه له گه ل مندالی مندالدا نا کۆکن که قوناغیکه تاییدا مندال پیوسته پرسیار بکا، بجولی و ئازاد بیت له خۆ دهربریندا.

ئەوه ی ئیمه له مندالدا به ره می ده بینین، جیاوازه له وه ی مندالی مندال ده بخوای بۆ پەرورده بوون. هه تا تیگەیشتنی ئیمه له پەرورده کردنی مندال هاوو اتا بیت به چه مکی «عاقل کردنی ره فتاری و گونجاندنی مندال له گه ل دنیا ی گه وره کاند»، ئەوه ریگریکی گه وره مان هه یه له به رده م پەرورده بوونی مندالی مندال و ئازادیدان به و مندالییه ی که ئەگه ر له و قوناغه دا سه رکوت بکری، له قوناغه کانیترا بۆ بواری خۆ دهربرین ده گه ری و ئەگه ر هه ر بواریشی نه دۆزیه وه، ئەوه له ئاستی ده روونی و جه سته ییدا خوار ده بی و ده چه میته وه و ئاسان به خۆیدا ده شکیته وه و ئاسان گر ده گری و تووره ده بی و ئەو کاته ش پیوستی به په رچاندنه وه، کوتاندنه وه و شکاندنه وه و راستکردنه وه ده بیت.

سیستمی په‌روه‌ردیی و تیگه‌یشتنی ئیمه له په‌روه‌رده‌کردنی مندالدا، تیگه‌یشتن و سیستمیکه له‌سه‌ر بنه‌مای وه‌باره‌یتانی مندال‌ه‌وه به‌وجو‌ره‌ی که ده‌مانه‌وئ، ئیش ده‌کات.

ئیمه هه‌ر ته‌نیا له‌لایه‌نه بایولوژییه‌که‌یه‌وه به‌بی به‌رنامه و پلان، مندال به‌ره‌م ناهینین، به‌لکو له روانگه‌یه‌کی زۆر تاییه‌تیشه‌وه و به‌پیی پلانیکی هه‌له، جو‌ریکی تاییه‌ت له مندال به‌ره‌مه‌ده‌هینین، که مندالیی خو‌ی نه‌ژیاوه. مندالیی خو‌ی نه‌ژیاوه، به‌و مانابه‌ی که له مندالییه‌دا هینده‌ی ئازادیی نه‌بووه تا‌کو پراکتیزه‌ی ره‌ه‌ندی فه‌لسه‌فی، زانستی و هونه‌ریی خو‌ی بکات، که له گو‌تاری پیشووتردا گو‌تمان ئه‌م ره‌ه‌ندانه له یه‌که‌مین قوناغه‌کانی ژبانی مندالییه‌وه ده‌که‌ونه خو‌ده‌ربرین.

ئهم سه‌ ره‌ه‌نده، چ له تیروانین و جیهانبینی ئیمه‌دا بو‌ ژبانی مرو‌ف و چ له ناو سیستمی په‌روه‌ردیی ئیمه‌دا، ونن. له تیروانین و سیستمه‌دا، وپرای به‌چاوی نزم ته‌ماشای هونه‌ر کردن و «کردنی وان‌ه‌ی هونه‌ر به‌ پشوو، یان نارده‌وه مال»، ئه‌وه که‌لتووری بیده‌نگ کردن (که له پشتییه‌وه ترسان له فه‌لسه‌فه ئاماده‌یه)، تامه‌زرۆیی مرو‌فی ئیمه‌ی بو‌ پرسیارکردن (فیلوسوفیا/خوشویستنی حکمه‌ت) کوشتوو و ئاماده‌یی نه‌گو‌ری وه‌لامه‌ غه‌یبانی و هه‌ره‌مه‌کیه‌کانیش له هه‌موو قوناغه‌کانی ژباند، بوونه‌ته هۆکاری ئه‌وه‌ی که زانست به‌شه‌رمه‌وه و به‌دزی و له که‌ناره‌وه ته‌فسیری خو‌ی له‌سه‌ر شته‌کان بدات.

کو‌مه‌لگایه‌ک ئه‌مه تیروانین و میلیه‌تیک خاوه‌نی ئه‌و که‌لتوو‌ره مندال‌کو‌ژه بی‌ت، بی‌گو‌مان ناتوانی‌ت مندال په‌روه‌رده بکات، به‌لکو به‌ناوی په‌روه‌رده‌وه، مندالیی مندال ده‌چه‌پینی و ئه‌مه‌ش هه‌مان شته که دارتاشی بو‌ دروستکردنی کورسییه‌ک پیوسته ته‌خته و داره‌کانی به‌رده‌ستی به‌و جو‌ره لی‌بکات که ده‌به‌وئ. ترسان له فه‌لسه‌فه (فیلوسوفییا)، زاده‌ی کو‌مه‌لگایه‌که تیا‌یدا جیهانبینییه‌ک له ئارادایه و ستایش ده‌کری که تیگه‌یشتنی بو‌ مندال به‌دوو‌ره له تیگه‌یشتن بو‌ مندالیی و ئازادیدان به‌ مندال. بو‌یه دوا‌جار له‌م کو‌مه‌لگایه‌دا مندال به‌وجو‌ره په‌روه‌رده ده‌کری که بو‌خومان ده‌مانه‌وئ، نه‌ک به‌وجو‌ره‌ی مندالیی مندال پیوسته تیا‌یدا ئازادی خو‌ی وه‌رگری. هه‌موو ئه‌مه‌ش له‌سه‌ر حسابی چه‌پاندنی مندالیی له مرو‌فدا. به‌خو‌رابی نییه له ئه‌فسانه و ئه‌ده‌بیات و ژبانی تاییه‌تی ئیمه‌دا، به‌رده‌وام گه‌رانه‌وه‌یه‌کی شه‌یدا‌یانه هه‌یه بو‌ قوناغی مندالیی و به‌ده‌سته‌یتانه‌وه‌ی، چونکه له‌ویدا‌یه ئیمه زۆر شتمان لی‌ زه‌وت‌کراوه و بی‌سه‌ره‌رستی و بی‌مالی و ده‌ربه‌ده‌ریی راسته‌قینه‌ی ئیمه له‌وئوه ده‌سته‌پیده‌کات:

کاتی که نه‌یان‌ه‌یشت ئازاد بین له پرسیارکردن و سه‌ما‌کردن و خو‌ده‌ربریندا.
کاتی که فیلوسوفییا، جیگه‌ی فیلوسوفیای گرت‌ه‌وه.

ئهم باب‌ه‌ته دوو به‌شه له کتییی
ترسان له فه‌لسه‌فه، ده‌زگای تو‌ژیینه‌وه و بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی مو‌کریانی 2008، کوردستان، هه‌ولیر.

بی‌بیلیو‌گرافیای گو‌تاره‌کان

سه‌رچاوه‌کانی ئه‌م به‌شه جو‌راو‌جو‌ر و زۆرن، به‌لام ناوی گرن‌گترینیان و به سوودترینیان که له پشت بیر‌کردنه‌وه‌کانی ناو باسه‌کانی به‌شی یه‌که‌می ئه‌م کتییه‌وه ئاماده‌ن، ئه‌مانه‌ی خوا‌روه‌ن. هیوادارم خو‌یتنه‌ر به‌ گه‌رانه‌وه سه‌ریان، بو‌خو‌ی راسته‌خو سوودیان لی‌وهر بگری‌ت. سه‌رچاوه‌کان به‌پیی گرن‌گیان و به‌کاره‌اتنیان له کتییه‌که‌دا، نووسراون:

1. پی‌یر آدو: فه‌لسه‌فه و باستانی چیست؟ ت: دکت‌ر عباس باق‌ری، نشر علم، 1382، ته‌هران.

- 2 ادگار مورن: عشق، شعر، حکمت. ت: دکتر عباس باقری، نشر علم، 1383، تهران.
 - 3 آلن دوباتن: تسلی بخشی های فلسفه. ت: عرفان پابتی، ققنوس، 1384، تهران.
 - 4 سرویالی رادا کریشان: تاریخ فلسفه و شرق و غرب 2، ت: خسرو جهاننداری، تهران 1382.
 - 5 جوزف کمپل: قدرت اسگوره. ت: عباس مخیر، تهران: مرکز، 1377.
 - 6 جلال ستاری (ویراستار و مترجم): جهان اسگوره شناسی 1-9، اپار گروهی از نویسندگان. تهران: مرکز، 1377.
 - 7 جولیان جینز: خاستگاه آگاهی در فروپاشی ژهن دوجایگاهی III. ت: د. خسرو پارسا و دیگران، تهران: آگه، 1386.
 - 8 کالین ا. رنان: تاریخ علم کمبریج. ت: حسن افشار، تهران: مرکز، 1366.
 - 9 عبدالسلام بنعبد العالی و محمد سبیلا (ت و اعداد): دفاتر الفلسفیه، نصوص مختاره 1 التفکیر الفلسفی. دار التوبقال للنشر، 1991، المغرب.
 - 10 دکتر گاهر وعزیز: المناهج الفلسفیه. مرکز الپقافی العربی، 1990، بیروت.
 - 11 ه فرانکفورت، تورکیلد جاکوبسن: ماقبل الفلسفه. ت: جبرا ابراهیم جبرا، دار المکتبه الحیاه، 1960، بغداد.
 - 12 Immanuel Kant: Oplysning, historie, fremskridt. Slagmarkes Skyttegravsserie, Kopenhagen, 2000
 - 13 Lars Fr. Svendsen.: Hvad er filosofi? KLIM, Kopenhagen, 2003
 - 14 Arne Ness.: Filosofiens historie II. Hans Reitzels Forlag, Kopenhagen, 1991
 - 15 Mihail Larsen & Ole Thyssen.: Den frie tanke – en grund bog I filosofi. Gyldendal, Denmark, 1992
- سه بارهت به گوتاری مندالی و فهلسهفه سوودیکی زورم له بهره می ماموستا و نووسه رانی سکه نده نافی به تاییه تی دانمارکی و نهرویجی و ئهوانیتیش وهرگرتووه. ههروهها بیروکهی فهلسهفه بو مندالان زادهی بهره می پسپورانی هه مان دهفهره که ناوی سه رچاوه کانیان دهنووسم.
- جیگهی خوشحالیشه، که برای بهرین کاک کهریم مستهفا و هاوکارانی، له بواری فهلسهفه بو مندالان سایتیکیان کردوتهوه و دهستپیشخه رییه کی زور به سووده که بیویسته دهوله مند بکری.
- 16 Per Jespersen: Boren og Filosofi له سایتی www.filosofiskolendk
 - 17 Timothy J. bergenk JR: Hvordan lerer vi vore born at tenke
 - 18 Daniel Linde: Filosofi I skolen
 - 19 کهریم مستهفا: مندال و فهلسهفه، گو قاری ثابینه، ژماره 75، ل: 32-40 ن 2008